



PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 24 września 2021 r.

DIH-2.712.55.2021.PS

DECYZJA DIH - 2 Nr 154/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735) i w związku z art. 24 ust. 1a, 4a i 5, art. 12 ust. 1, art. 6c ust. 1 oraz art. 6d pkt 6 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z 30 lipca 2021 r. sprecyzowanym w piśmie z 16 sierpnia br. złożonym przez p. Bartłomieja Rucińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Ekopolar Bartłomiej Ruciński w Ostródzie, dalej jako: „przedsiębiorca” lub „strona”, od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów DIH-2 Nr 121/2021 z 6 lipca br. (sygnatura DIH 2.712.55.2021.CS) nakładającej na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia łącznej kwoty w wysokości **3 887,00 zł** - uwzględniającej VAT (słownie: trzy tysiące osiemset osiemdziesiąt siedem złotych), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego o nr 0189/21/3859 w wysokości 557,00 zł (uwzględniającej VAT), próbki kontrolnej paliwa stałego o nr 8701/21/3859 w wysokości 81,00 zł (uwzględniającej VAT) oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych - o wartości 3 249,00 zł (uwzględniającej VAT).

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Pismem z 7 maja br. Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów protokół kontroli wraz z materiałami kontroli przeprowadzonej w składzie opału przy (..), należącym do

przedsiębiorcy (...). W trakcie kontroli przeprowadzonej 16 kwietnia br. u ww. przedsiębiorcy, upoważnieni pracownicy akredytowanego laboratorium w obecności inspektorów reprezentujących Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej oraz w obecności osoby upoważnionej, pobrali do badań ze zwału o masie 25 ton, 32 próbki pierwotne, z których przygotowano próbkę ogólną o masie 62,02 kg węgla kamiennego ekogroszek, z której wyodrębniono próbki tj. próbkę nr 0189/21/3859 o masie 30,42 kg i próbkę kontrolną nr 8701/21/3859 o masie 31,60 kg, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw paliwa stałego nr 0028. Dla pobranego do badań paliwa stałego ekogroszek przedsiębiorca przedstawił świadectwo jakości nr 3/04/2021-ekogroszek z 13 kwietnia br.

Następnie inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę węgla kamiennego nr 0189/21/3859 i próbkę kontrolną nr 8701/21/3859 do niezależnego akredytowanego laboratorium tj. SGS Sp. z o. o. w Warszawie, według protokołu przyjęcia próbek paliw stałych do badania nr 20/2006754/364-011 z 16 kwietnia br. wraz ze świadectwem jakości paliwa stałego nr 3/04/2021-ekogroszek z 13 kwietnia br.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Sp. z o. o. w Warszawie (protokół z badań nr 20/2006754/364-011 z 27 kwietnia br.) wykazały, że próbka nr 0189/21/3859 pobranego 16 kwietnia br. paliwa stałego po uwzględnieniu odchyłeń o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), dalej jako: „rozporządzenie w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych”, nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w tym rozporządzeniu, z uwagi na zaniżony parametr: wartość opałowa, którego wynik badania wyniósł 22,21 MJ/kg, przy wymaganiach jakościowych określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, min. 24,00 MJ/kg. Ponadto po uwzględnieniu odchyłeń określonych w ww. rozporządzeniu, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 3/04/2021-ekogroszek z 13 kwietnia br. wystawionym przez stronę, z uwagi na zaniżony parametr: wartość opałowa, którego wynik badania wyniósł 22,21 MJ/kg, przy wymaganiach jakościowych określonych w świadectwie min. 24,00 MJ/kg.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0189/21/3859 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych i świadectwie jakości wystawionym przez przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej pobranej 16 kwietnia br., o nr 8701/21/3859, zostało przeprowadzone z urzędu,

zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.), dalej jako: ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Sp. z o.o. w Warszawie (protokół z badań nr 20/2006754/364-011/K z 27 kwietnia br.). Badanie próbki kontrolnej nr 8701/21/3859, wykazało, przy uwzględnieniu odchyień o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, niezgodność parametrów jakościowych paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek, pobranego do badań laboratoryjnych 16 kwietnia br., z wymaganiami jakościowymi zawartymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, z uwagi na zaniżony parametr: wartość opałowa, którego wynik badania wyniósł 21,84 MJ/kg, przy wymaganiach jakościowych określonych w ww. rozporządzeniu min. 24,00 MJ/kg. Ponadto po uwzględnieniu odchyień określonych w ww. rozporządzeniu nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 3/04/2021-ekogroszek z 13 kwietnia br. wystawionym przez stronę, z uwagi na zaniżony parametr: wartość opałowa, którego wynik badania wyniósł 21,84 MJ/kg, przy wymaganiach jakościowych określonych w świadectwie min. 24,00 MJ/kg.

W związku z powyższym stwierdzono, że parametr: wartość opałowa badanego paliwa stałego jest niezgodny z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz w świadectwie jakości nr 3/04/2021-ekogroszek z 13 kwietnia br. wystawionym przez przedsiębiorcę.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 5 maja br. u przedsiębiorcy, inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali stronę o wynikach badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego tj. węgla kamiennego ekogroszek oraz przekazali protokoły z badań nr 20/2006754/364-011 z 27 kwietnia br. (dla próbki nr 0189/21/3859) i nr 20/2006754/364-011/K z 27 kwietnia br. (dla próbki kontrolnej nr 8701/21/3859).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na uwadze wyniki badania laboratoryjnego przeprowadzonego przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Sp. z o. o. w Warszawie, zgodnie z art. 61 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), dalej jako: „kpa”, pismem z 28 maja br., powiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego ekogroszek jak również kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań

laboratoryjnych oraz nałożenia na przedsiębiorcę obowiązku ich uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 § 1 kpa, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z 9 czerwca br. wniosła o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej za koszty przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego i próbki kontrolnej, jak również kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych wskazując na trudną sytuację ekonomiczną firmy. Strona wskazała, że z powodu pandemii COVID-19 obroty w jego firmie spadły o 1/3.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 6 lipca br. wydał decyzję DIH-2 Nr 121/2021, w której nałożył na (...) obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów łącznej kwoty 3 887,00 zł (uwzględniającej VAT) - stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych. Decyzja została odebrana 16 lipca br.

Pismem z 30 lipca br., nadanym w placówce Poczty Polskiej tego samego dnia, strona wniosła o umorzenie kary pieniężnej oraz o ponowne rozpatrzenie sprawy. W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pismem z 6 sierpnia br. wyjaśniając stronie terminy postępowania administracyjnego zwrócił się do strony o sprecyzowanie żądania. Strona pismem z 16 sierpnia br. sprecyzowała żądanie wskazując, że złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy wnosząc jednocześnie o jego pozytywne rozpatrzenie. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował stronę pismem z 27 sierpnia br., że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 § 1 kpa, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą rozpatrzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych zaskarżonym rozstrzygnięciem organu. W toku postępowania organ dokonuje oceny, czy wniosek strony jest uzasadniony oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po ponownym przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 3a ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa stałe przeznaczone do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy, wprowadzone do obrotu spełniają wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów.

Zgodnie z art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Minister właściwy do spraw energii określił, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe dla paliw stałych przeznaczonych do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, oraz dopuszczalny poziom odchylenia od tych wymagań, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw, a także doświadczeń w ich stosowaniu, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby poprawy jakości powietrza, w tym ograniczenia emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji.

Zgodnie z art. 6c ust.1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany dalej „świadectwem jakości”.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w świadectwie jakości wskazuje wartości parametrów paliwa stałego dla którego zostało ono wystawione, które określono w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy.

W myśl art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie

jakości, Zarządzający, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania. Zarządzającym jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika, iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych zwanego świadectwem jakości a także wskazania w nim wartości parametrów paliwa stałego, dla którego zostało ono wystawione - wprowadzając paliwo stałe do obrotu.

Protokół kontroli nr KNR.8361.88.2021 r. z 16 kwietnia br. stanowi dowód w prowadzonym postępowaniu administracyjnym. Protokół kontroli oraz protokół z pobrania próbek zostały podpisane przez stronę bez uwag. Ponadto strona nie wniosła żadnych uwag do protokołu kontroli pomimo zawartego pouczenia na podstawie art. 20 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1706).

Niewątpliwy jest fakt, iż badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Sp. z o. o. w Warszawie (protokoły z badań nr 20/2006754/364-011 z 27 kwietnia br. i nr 20/2006754/364-011/K z 27 kwietnia br.), wykazało, że pobrany 16 kwietnia br. węgiel kamienny ekogroszek (nr próbki 0189/21/3859 i nr próbki kontrolnej 8701/21/3859), jest niezgodny z wymaganiami jakościowymi określonymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz z zadeklarowanymi przez stronę parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliw stałych nr 3/04/2021-ekogroszek z 13 kwietnia br., z uwagi na zaniżoną wartość opałową.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami rozporządzenia oraz z parametrami wskazanymi w wystawionym przez stronę świadectwie jakości nr 3/04/2021-ekogroszek z 13 kwietnia br., bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym.

Odnosząc się do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, wyjaśnić należy, że z treści protokołu kontroli z 16 kwietnia br., wynika, że do kontroli jakości paliw stałych w należącym do strony składzie opału, wytypowane zostało paliwo stałe tj. węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek składowany na zwale o masie 25 ton. Pobrania dokonano w sposób określony w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r.

w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1891), co zostało stwierdzone protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr 0028. Badanie ww. próbek paliwa stałego wykazało, że parametr wartość opałowa badanego paliwa stałego jest niezgodny z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz w świadectwie jakości nr 3/04/2021-ekogroszek z 13 kwietnia br. wystawionym przez przedsiębiorcę.

Art. 24 ust.1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw statuuje zasadę, że jeśli paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszty pobrania próbek i koszty ich badania ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a jeśli nie spełnia - kontrolowany przedsiębiorca wprowadzający paliwo stałe do obrotu.

Zgodnie z art. 24 ust. 4a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustala wysokość należności pieniężnej, na podstawie faktury wystawionej przez laboratorium, w tym przypadku jest to SGS Sp. z o. o. w Warszawie. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów działa w ramach decyzji związanej, bowiem ustawodawca użył sformułowania „nakłada na kontrolowanego obowiązek” nie zaś „może nałożyć na kontrolowanego obowiązek”. Jedyną przesłanką, której zaistnienie obliguje organ do nałożenia obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 1a ww. ustawy jest stwierdzenie faktu niezgodności wartości parametrów jakościowych badanego paliwa z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw lub wartościami wskazanymi w świadectwie jakości paliw dla danego paliwa stałego.

W świetle powyższego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie jest władny odstąpić lub zaniechać nałożenia na stronę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania. Organ zaznacza, że przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały niezgodność wartości parametrów jakościowych z deklaracją zawartą w świadectwie jakości oraz w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych i zgodnie z wskazanymi powyżej przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i jest zobowiązany do nałożenia na stronę obowiązku zwrotu kosztów pobrania i badania próbek paliwa stałego.

Mając jednak na względzie treść wniosku strony z 30 lipca br., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zauważa, iż po zakończeniu niniejszego postępowania, zastosowanie w sprawie może znaleźć przepis art. 64 ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o

finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305), zgodnie z którym należności, o których mowa w art. 60, właściwy organ może:

- 1) z urzędu umarzać w całości
- 2) na wniosek zobowiązanego:
 - a) umarzać w całości - w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym,
 - b) umarzać w części, odraczać terminy spłaty całości albo części należności lub rozkładać na raty płatność całości albo części należności - w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.

Ewentualne rozstrzygnięcie, czy wskazany powyżej przepis znajdzie zastosowanie w przypadku przedsiębiorcy, musi jednak nastąpić w odrębnym postępowaniu.

Zgodnie z art. 24 ust. 4a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił wysokość należności pieniężnej, na podstawie faktury nr 10267328 wystawionej 10 maja br. przez SGS Polska Sp. z o. o. w Warszawie, za badanie próbek węgla kamiennego ekogroszek - załącznik nr 1 do ww. faktury, poz. nr 14, próbka paliwa stałego nr 0189/21/3859 - w wysokości 557,00 zł (uwzględniającej VAT) i poz. nr 15, próbka kontrolna paliwa stałego nr 8701/21/3859 w wysokości 81,00 zł (uwzględniającej VAT) oraz za ich pobranie do badań laboratoryjnych - załącznik nr 3 do ww. faktury, poz. nr 13 na kwotę 3 249,00 zł (uwzględniającą VAT), co stanowi łączną kwotę 3 887,00 zł (uwzględniającą VAT).

Jak wskazano w decyzji z 6 lipca br. DIH-2 Nr 121/2021 w sprawie DIH-2.712.55.2021.CS, przedsiębiorca jest obowiązany uiścić ww. należność pieniężną na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O WARSZAWA Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji utrzymującej w mocy decyzję organu pierwszej instancji.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Do należności pieniężnych nieuiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325, z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/